

طراحی برنامه مهارت‌های همدلی مبتنی بر شناخت اجتماعی و بررسی

اثربخشی آن بر رفتار جامعه‌پسند کارکنان خدمات فرودگاهی

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۶/۰۵/۲۶ تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۷/۰۲/۲۰

* حمیدرضا نظام

۲ سعید رضایی

چکیده

مقدمه: تحقیق حاضر با هدف طراحی برنامه مهارت‌های همدلی مبتنی بر شناخت اجتماعی و بررسی اثربخشی آن بر رفتار جامعه‌پسند کارکنان خدمات فرودگاهی انجام شد.

روش: این مطالعه از نوع نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون - پس‌آزمون و پیگیری همراه با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل کلیه کارکنان خدمات فرودگاهی هوایی‌مایی جمهوری اسلامی ایران شاغل در فرودگاه مهرآباد تهران بود. از بین کل جامعه تعداد ۲۴ نفر به طور هدفمند از خدمات بار، انتخاب و در دو گروه آزمایش و کنترل به طور تصادفی جایگزین شدند. در ادامه پرسشنامه شخصیت جامعه‌پسند (pbs) بر روی هر دو گروه اجرا شد. سپس گروه آزمایش طی هشت جلسه ۶۰ دقیقه‌ای، مداخلات مریبوط به مهارت‌های همدلی را دریافت نمودند. در حالی که اعضای گروه کنترل هیچ آموزشی دریافت نکردند.

یافته‌ها: نتایج حاصل از بررسی داده‌های تحلیل کوواریانس چندمتغیره و اندازه‌های مکرر گرفته شده، نشان داد که برنامه طراحی شده در سطح $\alpha = 0.05$ موجب افزایش رفتارهای جامعه‌پسند در بین کارکنان خدمات فرودگاهی شد.

نتیجه‌گیری: در مجموع یافته‌های حاصل نشان داد که برنامه آموزش همدلی مبتنی بر شناخت اجتماعی، می‌تواند به عنوان یک راهبرد درمانی- مداخله‌ای اثربخش، برای بهبود رفتارهای جامعه‌پسند کارکنان خدمات فرودگاهی، به کار بrede شود.

واژه‌های کلیدی: شناخت اجتماعی، همدلی، رفتار جامعه‌پسند

۱. کارشناسی ارشد روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قزوین، ایران

* نویسنده مسئول: Nezamravan@gmail.com

۲. دکترای روان‌شناسی کودک و استادیار دانشگاه علامه طباطبائی

Developing empathy skills program based on social cognition and study of its effectiveness on prosocial behavior in airport service staff

Hamidreza Nezam^{1*}
Saeed Rezayi²

Abstract

Introduction: This research aimed the Developing empathy skills program based on social cognition and study of its effectiveness on prosocial behavior in airport service staff.

Method: This research is a kind of semi-experimental study with pre-test, post-test and follow-up with the control group. The research population consisted of all Airport Services staff of Iran Air employed at Mehrabad Airport in Tehran. 24 persons of cargo service purposefully were divided into two experimental and control groups. Then prosocial personality questionnaire (pbs) was performed on both groups. The experimental group received empathy skills in eight sixty-minute sessions. While members of the control group received no training.

Results: Data analysis showed that the experimental group compared with the control group after the meetings, found a significant increase in prosocial behavior ($\alpha=0.05$).

Conclusion: Finally, the findings showed that empathy skills training program based on social cognition could be used as an effective therapeutic intervention program to improve prosocial behaviors in airport services staff.

Keywords: social cognition, empathy, prosocial behavior

---

1 . Master of Science in Psychology, Qazvin Branch, Islamic Azad University

* corresponding author: Nezamravan@gmail.com

2 . P.h.d in child psychology and assistant professor of Allameh Tabatabaei University

مقدمه

یکی از موضوعات مهم در روابط بین فردی و درون فردی که از جایگاه مهمی در روان‌شناسی تحولی نگر برخوردار می‌باشد، شناخت اجتماعی است. مهارت‌های شناخت اجتماعی نقش بنیادینی در دستیابی به بسیاری از مهارت‌های ارتباطی و کفایت‌های اجتماعی دارد. شناخت اجتماعی در صدد است، مشخص کند؛ چگونه به اطلاعات اجتماعی توجه می‌کنیم، انسجام می‌بخشیم و در نهایت به یاد می‌آوریم. شناخت و ادراک اجتماعی رابطه نزدیکی با هم دارند و زیر بنای فهم ما نسبت به دنیای اجتماعی است. طی دهه‌های اخیر بررسی علمی این نوع شناخت مورد توجه روانشناسان قرار گرفته و به بررسی سازه‌های شناخت اجتماعی نظری ادراک شخص، مهارت‌های پذیرش نقش و نظریه ذهن پرداخته‌اند. نظریه ذهن به معنی درک افکار، نیات و باورهاست (Sebastian¹, ۲۰۱۵). در اغلب پیشینه‌های بررسی شده، مفهوم شناخت اجتماعی، غالباً به این معنی بوده و است که انسان‌ها چگونه سعی می‌کنند تا بفهمند که دیگران چگونه فکر می‌کنند، احساس می‌کنند، ادراک می‌کنند و سرانجام چگونه واکنش نشان می‌دهند (Rusai, ۱۳۹۳). این مفهوم اساس شناخت اجتماعی است که از آن به عنوان یک توانایی کلیدی، جهت موقوفیت در روابط اجتماعی زندگی روزمره انسان‌ها یاد می‌شود (Nieuwen² و Hemkaran, ۲۰۰۸). عاشوری و دلالزاده (۱۳۹۷) نشان دادند که بازی درمانی مبتنی بر شناخت اجتماعی می‌تواند مهارت‌های اجتماعی کودکان با اختلال نارسایی را بهبود ببخشد.

یکی از مؤلفه‌های شناخت اجتماعی که تعامل را به مسیر صحیح هدایت می‌کند، همدلی است (خانجانی و همکاران، ۱۳۹۱). همدلی توانایی مهمی است که از آسیب به دیگران جلوگیری می‌کند و نیروی برانگیزاننده رفتارهای اجتماعی است که انسجام گروهی را در پی دارد (Mowli, Liberman و Zaki³, ۲۰۱۵). همچنین به فرد کمک می‌کند که در روابط اجتماعی بتواند به خوبی، دیگران و موقعیتی که دیگران در آن قرار دارند را درک کند (خوشروش، خسروجاوید و حسین خانزاده، ۱۳۹۴). آموزش همدلی از طریق افزایش درک ارتقاء آگاهی اوی از خود و دیگران، افزایش پاسخ‌های همدلانه با استفاده از تنظیم هیجان و گرفتن چشم انداز که منجر به افزایش دقت در همدلی می‌شود، بازخورد مشتبی را برای فرد فراهم می‌آورد (Riess⁴, ۲۰۱۵). جکسون، اشوگ و Tremblay⁵ (۲۰۱۵) نشان دادند که آموزش همدلی با ارتقاء نگرانی همدلانه و شفقت به عنوان یک مؤلفه حساس موجب افزایش حس مسئولیت‌پذیری و پاسخگو بودن می‌شود. اصطلاح «همدلی» را برای اولین بار لیبیز در اویل قرن بیستم، در پژوهش‌های روان‌شناسی به کار برده است (Aykz⁶, ۲۰۰۳). از همدلی به عنوان قابلیت درک دیگران و تجربه احساس‌های آن‌ها (Decety و Jackson⁷, ۲۰۰۶) و

1. Sebastian

2. Newen

3. Morelli, Liberman & Zaki

4. Riess

5. Jackson, Eug & Tremblay

6. Ickes

7. Decety & Jackson

دادن پاسخ مناسب به آن موقعیت توصیف می‌شود. همدلی مفهومی چند بعدی است که در مورد دو بعد آن توافق نسبی وجود دارد؛ همدلی شناختی یا سرد که مربوط به درک حالت‌های ذهنی دیگران است و همدلی عاطفی یا گرم که به پاسخ‌های هیجانی شخص در برابر حالت‌های عاطفی دیگران می‌گویند (دی آمبروزیو^۱ و همکاران، ۲۰۰۹). در رابطه با شناخت اجتماعی و تأثیر آن بر همدلی تحقیقاتی از دیرباز انجام شده است که بیشتر آن‌ها، به رابطه نظریه ذهن (مهترین سازه شناخت اجتماعی) و همدلی اشاره دارند. نظریه ذهن، به توانایی افراد در پیش‌بینی رفتار خود و دیگران اشاره دارد. این توانایی به ما این امکان را می‌دهد که در اجتماع و در تعامل با دیگران به بازنمایی باورها و گرایش‌ها بپردازیم (بارون^۲، ۱۹۹۵). طاهر و همکاران (۱۳۹۵) نشان دادند که آموزش همدلی با فراهم آوردن توانایی درک دیگران و دیدگاه گیری به بهبود شناخت اجتماعی کودکان مبتلا به اختلال نافرمانی مقابله‌ای منجر می‌شود.

نتایج حاصل از تحقیقات دهه‌های اخیر در زمینه رفتار همدلی، نقش این ارتباط عاطفی را در سلامت روان، سازگاری اجتماعی و کاهش رفتارهای ضد اجتماعی انسان تأیید می‌کند. این توانایی نقش اساسی در زندگی اجتماعی داشته (ریف^۳ و همکاران، ۲۰۱۰) و نیروی بر انگیزندۀ رفتارهای اجتماعی و رفتارهایی است که انسجام گروهی را در پی دارد (جولیف و فارینگتون^۴، ۲۰۰۴). همدلی عنصری ضروری برای عملکردهای موققت‌آمیز بین شخصی محسوب می‌شود (سوسا^۵ و همکاران، ۲۰۱۰). بنابراین، مهارت‌های همدلی در بروز رفتارهای مطلوب و جامعه‌پسند، نقش اساسی دارند. طاهر و همکاران (۱۳۹۵) نشان دادند که آموزش همدلی و مدیریت خشم می‌تواند موجب بهبود سازگاری کلی، سازگاری عاطفی و سازگاری اجتماعی کودکان مبتلا به اختلال نافرمانی مقابله‌ای شود. با این وجود بیرامی و همکاران (۱۳۹۶) نشان دادند که ارتباط معنی‌داری بین همدلی شناختی و بزهکاری وجود ندارد. رفتارهای جامعه‌پسند با رفتارهای نوع دوستانه متفاوت می‌باشند. رفتار نوع دوستانه، رفتار داوطلبانه و هدفمندی است که بدون توجه به انگیزه‌ها و پاداش‌های بیرونی در جهت منافع و رفاه دیگران انجام می‌گیرد (اندروود و مور، ۱۹۸۲). آینبرگ (۱۹۸۳) معتقد است که این رفتارها، نوع خاصی از رفتارهای جامعه‌پسند هستند که مبنای انگیزشی درونی دارند. اما «رفتارهای جامعه‌پسند»، اعمال هدفمندی هستند که به منظور رفاه دیگران انجام شده و بدون توجه به انگیزه فرد، تعریف می‌شوند (آینبرگ، ۱۹۸۲). رفتارهای جامعه‌پسند را می‌توان از مطلوب ترین کیفیت‌های ماهیت انسان دانست. آن چنان که این رفتارها در نقش یک مؤلفه مهم برای تحقق رشد افراد به ویژه در زمینه‌های اخلاقی و اجتماعی شناخته می‌شوند (پادیلا - والکر و فرایسر^۶، ۲۰۱۴). این تمایلات جامعه‌پسندانه مستلزم ابراز همدلی و تلاش در راستای افزایش رفاه و

1. D' Ambrosio

2. Baron

3. Rieffe

4 . Jolliffe & Farrington

5 . Sosua

6. Padilla-Walker & Fraser

آسایش اجتماعی دیگران است (صفاری‌نیا، عباس‌بور و دهستانی، ۱۳۹۴). اهمیت رفتار جامعه‌پسند که یکی از جنبه‌های مهم رشد اخلاقی است، پژوهشگران را به بررسی عوامل مختلفی که این قبیل رفتارها را تسهیل می‌کنند، سوق داده است (صفاری‌نیا، آقابیوسفی و ایمانی‌فر، ۱۳۹۵؛ کارلو، نایت، مگ‌ایلنی، گوددوین و روئچ^۱، ۲۰۱۰). در پاسخ به آن که چه عواملی منجر به بروز رفتار جامعه‌پسند می‌شود، دیدگاه‌ها و نظریه‌های مختلفی شکل گرفته است که هم عوامل بیرونی مانند بافت جامعه، خانواده و یا به تعبیر کلی تر، جامعه‌پذیری و هم عوامل درونی مانند ویژگی‌های شناختی و هیجانی را تعیین کننده رفتار اجتماعی مطلوب می‌دانند (کالارک، داهلن و نیکلسون^۲، ۲۰۱۵).

از آنجا که بروز رفتارهای جامعه‌پسند در بین افراد یک جامعه، به‌ویژه در بین کارکنان سازمان‌ها که روزانه با طیف وسیعی از مردم سر و کار دارند، به سلامت جامعه و رضایت‌مندی افراد کمک می‌کند و با به وجود آوردن یک فضای دوستانه، حس نوع‌دوستی، مسئولیت‌پذیری، نگاه از منظر دیگران و... به دنبال آن بهبود پریشانی‌های فردی را در جامعه منجر می‌شود، پس اهمیت این موضوع از کسی پوشیده نیست. بنابراین، پرداختن به عوامل مؤثر بروز چنین رفتارهایی از جمله همدلی مبتنی بر شناخت اجتماعی اهمیت پیدا می‌کند. نتایج حاصل از تحقیقات دهه‌های اخیر در زمینه رفتار همدلی، نقش این ارتباط عاطفی را در بروز رفتار جامعه‌پسند تأیید می‌کند. با توجه به اهمیت فرودگاه‌ها در جایه‌جایی مسافران و درگیر بودن مسائل اقتصادی، صنعتی و گردشگری و... در این صنعت، توجه به شیوه‌های رفتاری کارکنان خدمات فرودگاهی، حائز اهمیت است و بروز رفتارهای مناسب و جامعه‌پسند ایشان با توجه به اهمیت این سازمان، نیازی است که بیش از پیش باید به آن توجه کافی شود و به نظر می‌رسد، این مهم در بستر آموزش و یادگیری مهارت‌هایی خاص از جمله مهارت‌های همدلی مبتنی بر شناخت اجتماعی نمایان شود.

روش

در این پژوهش به منظور تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهشی از روش‌های آمار توصیفی از میانگین، انحراف معیار و... در بخش آمار استنباطی از آزمون تحلیل اندازه‌های مکرر و تحلیل کوواریانس (ANCOVA) استفاده شد. پژوهش حاضر از لحاظ گردآوری اطلاعات از نوع تحقیقات آزمایش (نیمه‌آزمایشی) و طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون و پیگیری همراه با گروه کنترل و به لحاظ هدف از نوع تحقیقات کاربردی می‌باشد. جامعه آماری این تحقیق، شامل کلیه کارکنان خدمات فرودگاهی هوایی‌مایی جمهوری اسلامی ایران شاغل در فرودگاه مهرآباد بود. از بین کل افراد جامعه هدف، تعداد ۲۴ نفر به طور هدفمند از خدمات بار انتخاب شدند که تعداد ۱۲ نفر در گروه آزمایش و ۱۲ نفر دیگر در گروه کنترل، به طور تصادفی جایگزین شدند. برنامه آموزش مهارت‌های همدلی مبتنی بر شناخت اجتماعی با محتوای مهارت‌های همدلی شناختی، به عنوان برنامه مداخله‌ای، در

1. Carlo, Knight, McGinley, Goodvin, & Roesch

2. Clark, Dahlen, & Nicholson

هشت جلسه آموزشی، به مدت یک ساعت در فرودگاه مهرآباد تهران، برای گروه آزمایش اجرا شد. گروه کنترل در این مدت هیچ‌گونه سرویس آموزشی را دریافت نکردند. بعد از اتمام جلسات آموزشی گروه آزمایش، کلیه مشارکت کنندگان در گروه‌های آزمایش و کنترل، پرسشنامه مجموعه شخصیت جامعه‌پسند (pbs) صفاری‌نیا و باجلان (۱۳۹۰) را تکمیل نمودند، تا امکان مقایسه نمرات دو گروه در دو نوبت پیش آزمون و پس آزمون وجود داشته باشد.

ابزار پژوهش

پرسشنامه مجموعه شخصیت جامعه‌پسند (pbs) صفاری‌نیا و باجلان (۱۳۹۰): این پرسشنامه دارای هفت خرده مقیاس است که به طور مستقیم رفتارهای اجتماعی شرکت کنندگان در تحقیق را می‌سنجد. خرده مقیاس‌های این پرسشنامه عبارتند از: مسئولیت اجتماعی^۱، ارتباط هملاشه^۲، نگاه از منظر دیگران^۳، پریشانی فردی^۴، استدلال اخلاقی دوجانبه^۵، استدلال‌های جهت گیری شده- دیگران^۶ و نوع دوستی خودگزارشی^۷ که در واقع دو عامل کمک رسانی^۸ و هم حسی جهت گیری شده- دیگران^۹ را می‌سنجد.

برای اجرای جلسات آموزشی، از برنامه آموزشی مهارت همدلی مبتنی بر شناخت اجتماعی استفاده شد. این برنامه شامل هشت جلسه آموزشی گروهی است که سعی بر آن شد تا در هر جلسه آموزه‌هایی جهت تقویت یکی از خرده مقیاس‌های رفتار جامعه‌پسند ارائه شود که با استفاده از روش‌های سخنرانی، ایفای نقش، نمایش فیلم و... آموزش داده شد. در پایان هر جلسه آموزشی، ارزشیابی آن با استفاده از چک لیست سه درجه‌ای (می‌تواند، تا حدودی، نمی‌تواند) انجام شد و بعد از ارزشیابی در صورت لزوم، آموزش ترمیمی یا مضاعف صورت گرفت، در غیر این صورت جلسه بعدی برگزار شد. مکان جلسات اتاق اجتماعات خدمات بار فرودگاه هما و زمان آموزش یک ساعت بود، البته در جلسه سوم و هفتم نیم ساعت آموزش مضاعف وجود داشت.

1 . Social Responsibility(SR)

2 . Empathic Concern (EC)

3 . Perspective Taking (PT)

4 . Personal Distress (PD)

5 . Other-Oriented Moral Reasoning (O)

6 . Mutual Concerns moral reasoning (M)

7 . Self-reported altruism (SRA)

8 . Helpfulness

9 . Other-oriented empathy

خلاصه جلسات درمان مهارت همدلی مبتنی بر شناخت اجتماعی

محتوای آموزش

مقیاس اصلی	عنوان جلسه (خرده مقیاس)	مهارت‌ها	شناخت اجتماعی (نحوه آموزش)
جلسه اول: مسؤولیت اجتماعی	مشارکت، وجودن کاری، اخلاق حرفه‌ای	سخنرانی، ایفای نقش	شناخت اجتماعی (نحوه آموزش)
جلسه دوم: ارتباط همدلانه	گوش دادن فعال، احساس همدردی، انعکاس احساسات	سخنرانی، سوال و جواب، درخواست ایده	شناخت اجتماعی (نحوه آموزش)
جلسه سوم: دیدگاه‌گیری (نگاه از مظفر دیگران)	شنیدن استدلال‌های دیگران، درک و تجسم موقعیت دیگران	سخنرانی، سوال و جواب	شناخت اجتماعی (نحوه آموزش)
جلسه چهارم: استدلال‌های اخلاقی جهت گیری شده	مدانظر قرار دادن دیگران در تصمیمات	سخنرانی	شناخت اجتماعی (نحوه آموزش)
جلسه پنجم: استدلال‌های اخلاقی دو جانبه	کسب پاداش، احساس خود ارزشمندی، رضایت درونی	سخنرانی، سوال و جواب	شناخت اجتماعی (نحوه آموزش)
جلسه ششم: پریشانی فردی	تصمیم و عملکرد مناسب در موقع ارائه مثال و درخواست نظر، سخنرانی اضطراری	سخنرانی	شناخت اجتماعی (نحوه آموزش)
جلسه هفتم: نوع‌دوسی خود گزارش دهن	کمک داوطبلانه، از خود گذشتگی، بخشش، ایجاد حس اعتماد	سخنرانی، نمایش فیلم، ارائه الگو	شناخت اجتماعی (نحوه آموزش)
جلسه هشتم: جمع‌بندی و اجرای پس آزمون	یاد آوری	سخنرانی	شناخت اجتماعی (نحوه آموزش)

بعد از اتمام جلسات آموزشی، نمرات پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری با استفاده از روش‌های پیشرفت‌های آماری تحلیل شدند. در بخش توصیف داده از میانگین و انحراف استاندارد و در بخش استیباطی از آزمون تحلیل کوواریانس (آنو) برای گروه‌های مستقل با پیش‌فرض همگنی واریانس درون گروهی با استفاده از آزمون لوین و نرمال بودن توزیع داده‌ها با استفاده از آزمون شاپیرو-ویلک استفاده شد. نتایج بدست آمده رابطه معناداری در سطح $\alpha = 0.05$ بین برنامه مداخله‌ای طراحی شده و بهبود رفتار جامعه پسند مشارکت‌کنندگان را نشان دادند.

یافته‌ها

جدول ۱. شاخصه‌های توصیفی متغیر رفتار جامعه پسند کارکنان خدمات فرودگاهی

متغیر	پیش آزمون	پس آزمون	پیگیری	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار
مسؤولیت اجتماعی	آزمایش	کنترل	متغیر	۲۵,۳۳۳	۲۵,۹۶۷	۳,۱۴۳۰۵	۲۹,۹۱۶	۱,۸۳۱۹۶	۲۹,۰۰۰
	آزمایش	کنترل	متغیر	۲۴,۱۶۶۷	۲۴,۷۵۰	۳,۷۳۷۶۱	۳,۵۷۱۱۴	۲۵,۰۸۳	۱,۹۵۴۰۲

پیگیری			پس‌آزمون			پیش‌آزمون			متغیر
انحراف معیار	میانگین معیار	انحراف معیار	میانگین معیار	انحراف معیار	میانگین معیار	انحراف معیار	میانگین معیار	کنترل	
۲,۴۰۸۸۰	۱۵,۱۶۶۷	۱,۹۵۹۸۲	۱۶,۲۵۰۰	۱,۹۹۲۴۱	۱۲,۸۳۳۳	۱۰,۰۰۰۰	۱۰,۰۰۰۰	آزمایش	ارتباط همدلانه
۲,۰۲۰۷۳	۱۴,۰۸۳۳	۱,۴۳۵۴۸	۱۳,۳۳۳۳	۲,۱۲۴۸۹	۱۳,۸۳۳۳	۱۰,۰۰۰۰	۱۰,۰۰۰۰	کنترل	دیدگاه گیری
۱,۹۴۶۲۵	۱۷,۱۶۶۷	۴,۹۴۴۳۹	۱۶,۵۸۳۳	۱,۴۲۲۲۳	۱۵,۲۵۰۰	۱۰,۰۰۰۰	۱۰,۰۰۰۰	آزمایش	(نگاه از منظر دیگران)
۲,۵۷۲۱۳	۱۵,۲۵۰۰	۲,۴۶۷۹۸	۱۵,۵۰۰۰	۲,۳۹۱۵۹	۱۵,۰۸۳۳	۱۰,۰۰۰۰	۱۰,۰۰۰۰	کنترل	پریشانی فردی
۱,۰۸۳۳۶۲	۶,۴۱۶۷	۰,۷۵۳۷۸	۵,۷۵۰۰	۱,۳۱۱۳۷	۸,۰۸۳۳	۱۰,۰۰۰۰	۱۰,۰۰۰۰	آزمایش	استدلال‌های اخلاقی
۲,۰۵۹۷۱	۹,۳۲۳۳	۱,۹۵۹۸۲	۹,۲۵۰۰	۲,۱۴۶۱۷	۹,۳۲۳۳	۱۰,۰۰۰۰	۱۰,۰۰۰۰	کنترل	دوجانبه
۱,۳۷۸۹۵	۱۲,۴۱۶۷	۰,۹۰۰۳۴	۱۲,۹۱۶۷	۱,۹۲۸۵	۱۱,۵۸۳۳	۱۰,۰۰۰۰	۱۰,۰۰۰۰	آزمایش	استدلال‌های اخلاقی
۱,۴۷۷۱۰	۱۱,۰۰۰۰	۱,۱۶۴۵۰	۱۰,۹۱۶۷	۱,۶۱۴۳۳	۱۰,۶۶۶۷	۱۰,۰۰۰۰	۱۰,۰۰۰۰	کنترل	جهت گیری شده
۳,۰۲۵۱۵	۸۶,۶۶۶۷	۲,۸۶۴۳۶	۹۰,۰۲۵۰۰	۴۶,۹۹۲۹	۷۷,۰۸۳۳	۱۰,۰۰۰۰	۱۰,۰۰۰۰	آزمایش	نوع دوستی خودگزارش
۵,۴۰۱۳۲	۷۶,۴۱۶۷	۴,۳۶۵۸۸۵	۷۵,۱۶۶۷	۵,۶۶۴۲۲	۷۴,۵۸۳۳	۱۰,۰۰۰۰	۱۰,۰۰۰۰	کنترل	دهی
۳,۳۱۵۴۸	۱۳,۵۸۳۳	۳,۳۱۵۴۸	۱۳,۵۸۳۳	۳,۶۸۸۶۴	۱۲,۸۳۳۳	۱۰,۰۰۰۰	۱۰,۰۰۰۰	آزمایش	آزمایش
۳,۵۵۳۷۰	۱۵,۰۸۳۳	۳,۳۶۹۸۸	۱۵,۴۱۶۷	۳,۵۰۲۱۶	۱۵,۰۸۳۳	۱۰,۰۰۰۰	۱۰,۰۰۰۰	کنترل	آزمایش
۳,۴۰۶۷۷	۱۱۱,۰۳۳۳	۲,۵۷۱۳	۱۱۶,۲۵۰۰	۵,۸۷۴۹۶	۹۹,۸۳۳۳	۱۰,۰۰۰۰	۱۰,۰۰۰۰	کنترل	کل
۶,۹۸۰۴۹	۱۰۱,۰۰۰۰	۶,۸۶۷۰	۹۹,۳۳۳۳	۶,۸۰۰۱۸	۹۸,۳۳۳۳	۱۰,۰۰۰۰	۱۰,۰۰۰۰	آزمایش	

با توجه به داده‌های جدول مقایسه میانگین نمرات رفتار جامعه‌پسند کارکنان خدمات فرودگاهی در دو گروه دلالت بر این دارد که هر چند در بعضی از خرده مقیاس‌ها همچون دیدگاه‌گیری و نوع دوستی در گروه آزمایش در پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری تفاوت چندانی حس نمی‌شود، اما میانگین نمرات افراد آزمایش در مقایسه با افراد کنترل در نمره کل رفتار جامعه‌پسند افزایش داشته است.

برای بررسی پژوهش با توجه به ماهیت ابزار مورد استفاده، در مرحله اول میانگین پیش‌آزمون و پس‌آزمون یک گروه در فرضیه اول با استفاده از آزمون t مستقل و تحلیل واریانس یکراهه مورد تحلیل گرفت. لازم به ذکر است که برای بررسی فرضیه‌های پژوهش ابتدا وضعیت داده‌ها، از نظر نرمال بودن توزیع داده‌ها با استفاده از آزمون شاپیرو-ولیک مورد بررسی قرار گرفت. بر اساس نتایج به دست آمده از آزمون شاپیرو-ولیک چون مقداری به دست آمده برای این آزمون‌ها در یک گروه در سطح 0.05 معنادار نیست، بنابراین شرط برابری واریانس‌های درون‌گروهی و نیز توزیع نرمال بودن داده‌ها برقرار بود. همچنین مفروضه همگنی کواریانس نمرات پیش‌آزمون دو گروه با استفاده از آزمون لوین بررسی شد. با توجه به اینکه مقدار F لوین در سطح $0.05 = \alpha$ معنادار نبود، بنابراین مفروضه همگنی کواریانس داده‌ها و شبیه رگرسیون برقرار بود.

فرضیه: آموزش برنامه مهارت‌های همدلی موجب افزایش رفتار جامعه‌پسند در کارکنان خدمات فرودگاهی می‌شود.

جدول ۲. خلاصه نتایج آزمون تحلیل کوواریانس در مورد بررسی تأثیر آموزش برنامه مهارت‌های همدلی بر رفتار جامعه‌پسند کارکنان خدمات فرودگاهی

منابع تغییرات	مجموع مجذورات	درجات آزادی	میانگین مجذورات	سطح معناداری	F	مجذور اتا
اثر همپراش	۲۷۸۸۵۷,۰۴۲	۱	۲۷۸۸۵۷,۰۴۲	۰,۹۹۸	۱۰,۴۱۷,۱۸۷	۰,۰۰۰
اثر گروه	۱۷۱۷,۰۴۲	۱	۱۷۱۷,۰۴۲	۰,۷۴۵	۶۴,۱۴۳	۰,۰۰۰
خطا	۵۸۸,۹۱۷	۲۲	۲۶,۷۶۹			
کل	۲۸۱۱۶۳,۰۰۰	۲۴				

با توجه به داده‌های جدول ۲، چون مقدار آزادی (۱۰/۰۵) در سطح $\alpha=0/01$ با درجات آزادی (۲۲) $F=64/143$ معتبر می‌باشد ($P=0/001$). لذا می‌توان نتیجه گرفت آموزش برنامه مهارت‌های همدلی موجب افزایش رفتار جامعه‌پسند در کارکنان خدمات فرودگاهی می‌شود و ضریب اتا نشان می‌دهد که تأثیر آن $74/5$ درصد می‌باشد. با توجه به اینکه میانگین نمرات گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل در مرحله پس‌آزمون افزایش را نشان می‌دهد، بنابراین فرض تحقیق با ۹۵٪ اطمینان تائید می‌گردد.

آیا تأثیر آموزش برنامه مهارت‌های همدلی موجب افزایش رفتار جامعه‌پسند در کارکنان خدمات فرودگاهی پایدار مانده است؟

به منظور بررسی مفروضه کرویت، آزمون موجلی انجام شد. چون نتیجه آزمون موجلی معنادار بود؛ بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که مفروضه کرویت برقرار نیست و به همین خاطر می‌توانیم از نتیجه آزمون‌های درون گروهی با تعديل درجات آزادی از آزمون هوین فلت استفاده کنیم.

جدول ۳- نتایج مشخصه‌های چهارگانه F مربوط به تحلیل اندازه گیری‌های مکرر در مورد آزمون پیگیری تأثیر آموزش برنامه مهارت‌های همدلی بر رفتار جامعه‌پسند کارکنان خدمات فرودگاهی (گروه آزمایش)

منابع تغییرات	مجموع مجذورات	درجات آزادی	میانگین مجذورات	سطح معناداری	F	سطح
کرویت فرض شده	۱۷۳۲,۰۵۶	۲	۸۶۶,۰۲۸	۰,۰۰۰۱	۱۸۰,۹۷۵	
اثر گرین‌هاوس- گیسر	۱۷۳۲,۰۵۶	۱,۰۹۴	۱۵۸۳,۸۳۷	۰,۰۰۰۱	۱۸۰,۹۷۵	
زمان هوین - فلت	۱۷۳۲,۰۵۶	۱,۱۲۳	۱۵۴۲,۶۵۸	۰,۰۰۰۱	۱۸۰,۹۷۵	
باند بالا	۱۷۳۲,۰۵۶	۱,۰۰۰	۱۷۳۲,۰۵۶	۰,۰۰۰۱	۱۸۰,۹۷۵	
اثر	۱۷۳۲,۰۵۶	۲۲	۴,۷۸۵			
خطا	۱۷۳۲,۰۵۶	۱۲,۰۲۹	۸,۷۵۲			
هوین - فلت	۱۷۳۲,۰۵۶	۱۲,۳۵۱	۸,۵۲۴			
باند بالا	۱۷۳۲,۰۵۶	۱۱,۰۰۰	۹,۵۷۱			

چنانچه از جدول ۳ منتج می‌شود، مقدار مشخصه آماری F با مقدار $180/975$ عامل زمان در سطح معناداری $\alpha=0.05$ معنادار است. یعنی با احتمال ۹۵٪ درصد می‌توان نتیجه گرفت که تغییر (افزایش) در مراحل مختلف آزمون معنادار است. نتایج آزمون تعقیبی در مراحل مختلف آزمون در گروه آزمایش نیز نشان می‌دهد که میانگین سه مرحله پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری نیز تفاوت معناداری دارد. بنابراین اثر بخشی آموزش برنامه مهارت‌های همدلی موجب افزایش رفتار جامعه پسند در کارکنان خدمات فرودگاهی بعد از گذشت دو ماه ماندگار مانده است.

جدول ۴. نتایج آزمون پیگیری بونفرونی در مورد نتایج تحلیل اندازه‌های مکرر در آزمون پیگیری

سطح معناداری	انحراف معیار	اختلاف میانگین (I – J)	I J	
			پیش آزمون	پیگیری
۰,۰۰۱	۱,۱۹۶	*-۱۶,۴۱۷	پس آزمون	پیگیری
۰,۰۰۱	۰,۸۸	*-۱۲,۰۰۰	پیش آزمون	پیگیری
۰,۰۰۱	۱,۱۹۶	*۱۶,۴۱۷	پیش آزمون	پس آزمون
۰,۰۰۱	۰,۴۱۷	*۴,۴۱۷	پیگیری	پیگیری
۰,۰۰۱	۰,۸۸	*۱۲,۰۰۰	پیش آزمون	پیگیری
۰,۰۰۱	۰,۴۱۷	*-۴,۴۱۷	پس آزمون	پس آزمون

بررسی تاثیر آموزش برنامه مهارت‌های همدلی بر خرده مقیاس‌های رفتار جامعه پسند

جدول ۵. خلاصه نتایج آزمون تحلیل کوواریانس در مورد بررسی تأثیر آموزش برنامه مهارت‌های همدلی بر خرده مقیاس‌های رفتار جامعه پسند

مولقه‌ها	مجموع مجذورات	درجات آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری	مجذور اتا
مسئولیت اجتماعی	۱۶۰,۱۶۷	۱	۱۶۰,۱۶۷	۱۹,۰۳۰	۰,۰۰۱	۰,۴۶۴
ارتباط همدلانه	۵۱,۰۴۲	۱	۵۱,۰۴۲	۱۷,۳۹۸	۰,۰۰۱	۰,۴۴۰
دیدگاه گیری	۷۰,۴۲	۱	۷۰,۴۲	۰,۴۶۱	۰,۵۰۴	۰,۲۱
پرشانی فردی	۷۳,۵۰۰	۱	۷۳,۵۰۰	۳۳,۳۴۰	۰,۰۰۱	۰,۶۰۲
استدلال اخلاقی دوجانبه	۲۴,۰۰۰	۱	۲۴,۰۰۰	۲۲,۱۵۴	۰,۰۰۱	۰,۵۰۲
استدلال اخلاقی جهت گیری شده	۱۳۶۵,۰۴۲	۱	۱۳۶۵,۰۴۲	۱۰۰,۱۳۱	۰,۰۰۱	۰,۸۲۰
نوع دوستی خودگزارش دهنده	۲۰,۱۶۷	۱	۲۰,۱۶۷	۱,۸۰۵	۰,۱۹۳	۰,۰۷۶

با توجه به جدول ۵ و مقادیر F برای هر مؤلفه، مشاهده می‌شود که تأثیر آموزش برنامه مداخله‌ای مهارت‌های همدلی به جز مؤلفه سوم ($P=0/504$) و هفتم ($P=0/193$)، بر سایر مؤلفه‌های رفتار جامعه‌پسند، در سطح $\alpha=0.05$ معنادار می‌باشد ($1=0.001$). ضریب اتا نیز میزان تأثیر را بر هر مؤلفه نمایش می‌دهد.

همچنین برای هر مؤلفه تأثیرپذیر، مشابه فرضیه اصلی، آزمون موجّلی، مشخصه‌های چهارگانه F و آزمون پیگیری بونفوونی به منظور بررسی پایداری تأثیرآموزش برنامه مهارت‌های همدلی بر این مؤلفه‌ها انجام شد که به دلیل حجم زیاد محاسبات از آوردن جداول مربوطه خودداری شده است. لذا تابیخ آزمون تعقیبی در مراحل مختلف آزمون در گروه آزمایش نشان داد که میانگین سه مرحله پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری تفاوت معناداری دارد. بنابراین اثربخشی آموزش برنامه مهارت‌های همدلی در تعییر مؤلفه‌های تأثیر پذیر رفتار جامعه‌پسند بعد از گذشت دو ماه ماندگار مانده است.

بحث و نتیجه‌گیری

در تبیین نتیجه به دست آمده از فرضیه اصلی می‌توان چنین بیان نمود که برنامه مهارت‌های همدلی مبتنی بر شناخت اجتماعی که توسط پژوهشگر طراحی و اجرا شد، توانست با تأثیرگذاری بر خرد مقياس‌های رفتار جامعه‌پسند (مسئولیت اجتماعی، ارتباط همدلانه، نگاه از منظر دیگران، پريشاني فردي، استدلال‌های اخلاقی دوچانه، استدلال‌های اخلاقی جهت‌گيری شده و نوع‌دوستي خودگزارش دهی) در مجموع، بر رفتار جامعه‌پسند کارکنان خدمات فروگاهی مؤثر باشد. نتایج پژوهش حاضر با پژوهش‌های زیر همسو بوده است.

رابرتز و استرایر (۱۹۹۶)، نشان دادند که همدلی کلید اصلی شکل‌گیری رفتارهای غیرپرداشگرانه و جامعه‌گرا است. همدلی توانایی مهمی است که از آسیب به دیگران جلوگیری می‌کند و نیروی برانگیزاننده رفتارهای اجتماعی است که انسجام گروهی را در بی دارد (مورلی، لیمرمن و زکی، ۲۰۱۵). همچنین به فرد کمک می‌کند که در روابط اجتماعی بتواند به خوبی، دیگران و موقعیتی که دیگران در آن قرار دارند را درک کند (خوشروش، خسرجوابد و حسین خانزاده، ۱۳۹۴). آموزش همدلی از طریق افزایش درک فرد با ارتقاء آگاهی وی از خود و دیگران، افزایش پاسخ‌های همدلانه با استفاده از تنظیم هیجان و گرفتن چشم‌انداز که منجر به افزایش دقت در همدلی می‌شود، بازخورد مثبتی را برای فرد فراهم می‌آورد (ریس، ۲۰۱۵). طاهر و همکاران (۱۳۹۵) نشان دادند که آموزش همدلی و مدیریت خشم می‌تواند، موجب پنهان سازگاری کلی، سازگاری عاطفی و سازگاری اجتماعی کودکان مبتلا به اختلال نافرمانی مقابله‌ای شود. با این وجود بیرامی و همکاران (۱۳۹۶) نشان دادند که ارتباط معنی داری بین همدلی شناختی و بزهکاری وجود ندارد. در طول برنامه آموزش همدلی مبتنی بر شناخت اجتماعی، کارکنان از احساسات دیگران آگاه می‌شوند و یاد می‌گیرند که چگونه با استفاده از مهارت‌های همدلی مبتنی بر شناخت اجتماعی، نیازهای دیگران را بشناسند، به آن‌ها اهمیت دهند، در قبال آن‌ها احساس مسئولیت کنند و در پاسخ‌گویی به آن‌ها رفتار مناسبی از خود بروز دهند. کوتیرز و همکاران (۲۰۱۱) طی پژوهشی نشان دادند که این همدلی، خودکارآمدی، مسئولیت و رفتارهای جامعه‌گرا ارتباط مثبت وجود دارد. جکسون، ائوگ و ترمبلی (۲۰۱۵) نشان دادند که آموزش همدلی با ارتقاء نگرانی همدلانه و شفقت به عنوان یک مؤلفه حساس موجب افزایش حس مسئولیت‌پذیری و پاسخگو بودن می‌شود.

بر اساس مطالعات به دست آمده در زمینه شناخت اجتماعی، یکی از دلایلی که افراد نمی‌توانند در مواجهه با دیگران رفتار مناسبی از خود بروز دهند، به این دلیل است که به خوبی نمی‌توانند با دیگران

ارتباط همدلانه برقرار کنند تا منظور آنان را بفهمند و نیازشان را تشخیص دهند. طرح این نکته ضروری به نظر می‌رسد که مداخلات انجام شده توسط پژوهشگر باعث می‌شود تا افراد بتوانند با گوش دادن فعال به دیگران، احساس همدردی با آنان و انکاس احساساتشان، یک ارتباط همدلانه برقرار کنند. در نتیجه یک رفتار اجتماعی مطلوب از خود بروز می‌دهند. همچنین می‌توان نتیجه گرفت که درخواست نظرات مخاطبین در قبال سؤالاتی در این زمینه، درک موضوع و تأثیر آن را بیشتر می‌کند. ورنر و بیرهوف (۲۰۰۵) اظهار داشتند که فرض این که یک آمادگی برای همدلی که در موقعیت‌های خاصی که در آن فردی نیازمند کمک است، برانگیخته شود؛ دلیل رفتار نوع دوستانه است.

تشخیص بهترین کاری که می‌توان در موقعیت‌های اضطراری انجام داد، دشوار است، ولی شرایط مواجهه با آن‌ها از این نظر که صدور رفتار یاری‌گرانه در آن مستلزم حصول شرایطی است، متفاوت و دشوارتر است. باید خاطر نشان کرد که مداخلات انجام شده توسط پژوهشگر باعث شد تا افراد بتوانند با پشت سرگذاشتن پنج مرحله کنترل اضطراب در موقع اضطراری و گرفتن بهترین تصمیم (۱-توجه به موقعیت تصمیم گیری ۲-ارزیابی موقعیت به عنوان اضطراری ۳-احساس مسئولیت در قبال یاری‌رسانی ۴-دادشت دانش و مهارت کافی در یاری‌رسانی ۵-اخذ تصمیم نهایی در یاری‌رسانی)، تا حد قابل ملاحظه‌ای، پریشانی فردی را بهبود بخشیده و در نتیجه یک رفتار اجتماعی مطلوب در مواجه با موقعیت‌های اضطراری از خود بروز می‌دهند. از دیدگاه اسلاموسکی و دان (۱۹۹۶)، فرآیندهای شناخت اجتماعی، فرد را در پیش‌بینی رفتار دیگران، کنترل خود و در نتیجه تنظیم تعامل اجتماعی توانا می‌سازد. مؤلفه شناختی همدلی، کیفی و ویژگی‌ای منحصر به انسان است که از دوران طفولیت تحول می‌یابد. این شناخت شامل در نظر گرفتن احساسات دیگران و توجه به نیاز آن‌هاست. اینکه تا چه میزان در تصمیم گیری‌هایمان، نیاز و حقوق دیگران را در نظر می‌گیریم، خود از مهمترین عوامل مؤثر در بروز یک رفتار مطلوب اجتماعی است. مداخلات انجام شده توسط پژوهشگر باعث شد تا مخاطبین سایر انسان‌ها را نیز در درون چرخه انسانی ارزش‌های اخلاقی و قوانین عدالت خواهانه خودشان قرار دهند و با توجه به مهارت‌های همدلی شناختی در زمینه درک احساسات و نیاز دیگران، در تصمیم گیری‌هایشان، نیاز و حقوق افراد را نیز در نظر بگیرند و طبق عادلانه‌ترین و منصفانه‌ترین شیوه‌های عمل رفتار کنند. پرات و همکاران (۲۰۰۹)، نشان دادند که همدلی درک دیگران را امکان پذیر می‌سازد و موجب گسترش رفتار اجتماعی مطلوب می‌شود.

به صورت خلاصه می‌توان گفت که در خلال آموزش همدلی کارکنان یاد گرفتند که حالت احساسی دیگران را درک کنند و در آن سهیم شوند و این به ارتباط‌های مثبت اجتماعی کمک می‌کند و باعث می‌شود، فرد از روابط اجتماعی اش احساس رضایت کند و به دیگران اعتماد کند و در مورد آن‌ها قضاوت نکند و با گرفتن چشم‌اندازشان به هیجان آن‌ها پیوند بخورد و به احساس‌های دیگران احترام بگذارد (مورلی، لیبرمن و زک، ۲۰۱۵).

باتوجه به اینکه نتایج بدست آمده از تجزیه و تحلیل داده‌ها و تأیید فرضیه پژوهشی به گونه‌ای با نتایج حاصل از پژوهش‌های مشابه همخوانی دارد و از آنجایی که طرح ریزی برنامه‌های آموزشی مهارت‌های

همدلی، با هدف بهبود روابط اجتماعی، در کسب رفتارهای مناسب و جامعه‌پسند، ضروری به نظر می‌رسد و همچنین همدلی از اساسی ترین مؤلفه‌های شناخت اجتماعی است (یوکرمن و همکاران، ۲۰۱۰) و مهارت‌های شناخت اجتماعی نقش بنیادینی در دستیابی به بسیاری از مهارت‌های ارتباطی و کفایت‌های اجتماعی دارد، توجه به ویژگی‌های شناختی همدلی، در امر تنظیم برنامه مهارت‌های همدلی، حائز اهمیت است. با توجه به مطالب گفته شده، می‌توان اذعان داشت که برنامه آموزش مهارت‌های همدلی مبتنی بر شناخت اجتماعی که توسط پژوهشگر طراحی و اجرا شد، به عنوان یک راهبرد مداخله‌ای اثربخش روی رفتار جامعه‌پسند افراد (کارکنان خدمات فروشگاهی) مورد تأثیر است. همچنین پیشنهاد می‌شود که پژوهش‌هایی هم‌سو با این پژوهش در زمینه تأثیر مهارت‌های همدلی مبتنی بر شناخت اجتماعی روی متغیرهایی همچون سازگاری، اختلال‌های رفتاری و مواردی از این قبیل صورت گیرد.

تشکر و قدردانی: از گروه روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین کمال تشکر را داریم.

منابع

- بیرامی، منصور؛ هاشمی، تورج؛ پورشیعی، حمید؛ عندلیب کورایم، مرتضی. (۱۳۹۶). برآش روابط علی - ساختاری بزهکاری با اسناد خطاب و اجراء والدینی با واسطه‌گری همدلی شناختی و عاطفی. *فصلنامه شناخت اجتماعی*، شماره ۱۵، ص ۴۰-۶۲.
- خاتجانی، زینب؛ هداوندخانی، فاطمه؛ هاشمی نصرت آباد، تورج؛ محمد علیو، مجید و بخشی پور رود سری، عباس. (۱۳۹۱). رابطه ابعادی اسکیزووتایی و همدلی - پیوند ساختاری اسکیزووتایی مثبت و منفی با همدلی شناختی و عاطفی، *فصلنامه پژوهش‌های نوین روان‌شناسی*. سال ۷، شماره ۲۶، ص ۲۳-۴۴.
- رضایی، سعید. (۱۳۹۳). *شناخت اجتماعی و اختلال ایتمیم*. تهران: آوای نور.
- صفاری نیا، مجید؛ آقا یوسفی، علیرضا؛ ایمانی فر، حمید. (۱۳۹۵). پیش‌بینی کنده‌های شخصیتی و خلقی جامعه‌پسندی. *محله مطالعات و تحقیقات اجتماعی در ایران*. دوره ۵ شماره ۲، ص ۲۷۱-۲۵۵.
- صفاری نیا، مجید؛ باجلان، مریم. (۱۳۹۰). *روان‌شناسی اجتماعی و تست شخصیت*. تهران: انتشارات ارجمند.
- صفاری نیا، مجید؛ عباسپور، پرستو؛ دهستانی، مهدی. (۱۳۹۴). مقایسه هوش اجتماعی و شخصیت جامعه‌پسند در دانشجویان علوم پزشکی با و بدون اعتیاد به اینترنت. *محله اصول بهداشت روانی*، ۱۷ (۵)، ص ۳۳-۲۲۹.
- طاهر، محوبه؛ ابوالقاسمی، عباس؛ حاجلو، نادر؛ نریمانی، محمد. (۱۳۹۵). مقایسه اثربخشی آموزش‌های همدلی و مدیریت خشم بر شناخت اجتماعی کودکان مبتلا به اختلال نافرمانی مقابله‌ای. *نشریه شناخت اجتماعی*، شماره ۱۰، ص ۷۰-۹۱.
- طاهر، محوبه؛ ابوالقاسمی، عباس؛ نریمانی، محمد. (۱۳۹۵). اثربخشی آموزش همدلی و آموزش مدیریت خشم مبتنی بر رویکرد شناختی - رفتاری بر سازگاری دانش آموزان مبتلا به اختلال نافرمانی مقابله‌ای. *فصلنامه روان‌شناسی مدرسه*، شماره ۱، ص ۲۶-۴۷.

- عاشوری، محمد؛ دلال زاده، فاطمه. (۱۳۹۷). اثربخشی بازی درمانی مبتنی بر مدل شناختی رفتاری بر مشکلات رفتاری و مهارت‌های اجتماعی کودکان پیش‌دبستانی با اختلال نارسایی توجه-بیش‌فعالی. *فصلنامه توانبخشی*، شماره ۲.
- فرجانفر، محبوبه؛ نادی، محمدعلی؛ مولوی، حسین. (۱۳۹۴). تأثیر تعهد دینی، دلستگی دینی و همدلی بر پرخاشگری در بین دانش‌آموزان مقطع دبیرستان. *مجلة پژوهش‌های علوم شناختی و رفتاری*، شماره ۸، ص ۶۷-۸۰.
- Baron-Cohen, S. (1995). *Mind blindness an essay on autism and theory of mind*. Cambridge: MIT Press.
  - Carlo, G., Knight, G. P., McGinley, M., Goodvin, R., & Roesch, S. C. (2010). The developmental relations between perspective taking and prosocial behaviors: A meta-analytic examination of the task-specificity hypothesis. In B. Sokol, U. Müller, J. Carpendale, A. Young, & G. Iarocci (Eds.), *Self and social regulation: Social interaction and the development of social understanding and executive functions* (pp. 234–269). Oxford: Oxford University Press.
  - Choudhury, S., Blakemore, S. & Tony, C. (2006). *Journal of social cognitive development during adolescence*. 1: 165-174.
  - Clark, C. M., Dahlen, E. R., & Nicholson, B. C. (2015). The role of parenting in relational aggression and prosocial behavior among emerging adults. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma*, 24(2), 185-202.
  - Cutierrez, S. M., Escarti, C. A. & Pascual, C. (2011). Relationships among empathy, prosocial behavior, aggressiveness, selfefficacy and pupils' personal and social responsibility. *Psicothema*, 23 (1), 9-13.
  - D'Ambrosio, F., Olivier, M., Didon, D. Besche, C. (2009). The Basic Empathy Scale: A French Validation of a Measure of Empathy in Youth, *Personality and Individual Differences*, 46, 160-165.
  - Decety, J., Jackson, P., (2006). A Social-neuroscience Perspective on Empathy, *Current Directions in Psychological Science*, 15, 54-58.
  - Eisenberg, N. (1982). The development of reasoning prosocial behavior. In N. Eisenberg (Ed.), *The Development of Prosocial Behavior*, New York: Academic Press.
  - Eisenberg, N. (1983). The Socialization and Development of Empathy and Prosocial Behavior. Arizona State University. *Special Report*
  - Ickes, W. (2003). *Everyday mind reading*, Prometheus Books, New York.
  - Jolliffe, D & Farrington, D. P. (2006). Developmental and validation of the basic empathy scale, *Journal of Adolescence*, 29 (4), 589-611.
  - Jackson, P., Eug_ene, M. & Tremblay, P. (2015). Improving empathy in the care of pain patients. *AJOB Neuroscience*, 6(3), 25–33.

- Jolliffe, D. & Farrington, D. P. (2004). Empathy and offending: A systematic review and meta-analysis. *Aggression and Violent Behavior*, 9(3), 441-476.
- Morelli, S., Lieberman, M. & Zaki, J. (2015). The Emerging Study of Positive Empathy. *Social and Personality Psychology Compass*, 9 (2), 57–68.
- Newen, A., Vogeley, K. & Zinck, A. (2008). Social cognition, emotion and self-consciousness: A preface, *Consciousness and Cognition*.17, 409-410.
- Padilla-Walker, L. M., & Fraser, A. M. (2014). How much is it going to cost me? Bidirectional relations between adolescents' moral personality and prosocial behavior. *Journal of Adolescence*, 37, 993-1001.
- Pratt, M.W., Arnold, M.L. & Lawford, H. (2009). Growing towards Care: A Narrative Approach to Prosocial Moral Identity and Generativity of Personality in Emerging Adulthood. In D. Narvaez & D. K. Lapsley (Eds.), *Personality, identity, and character: Explorations in moral psychology* (pp.295–315). New York
- Rieffe, C., Ketelear, L. & Wiefferink, C. H. (2010). Assessing empathy in young children: construction and validation of an empathy questionnaire (em que). *Personality and individual differences*, in press.
- Riess, H. (2015). The Impact of Clinical Empathy on Patients and Clinicians: Understanding Empathy's Side Effects. *Empathy and Moral Behavior*, 6, 50-53.
- Roberts, W. & Strayer, J. (1996). Empathy, emotional expressiveness and prosocial behavior. *Child Development*, 67: 449-470.
- Sebastian, C. L. (2015). Social cognition in adolescence: social rejection and theory of mind. *Psicología Educativa* xxx. Xxx–xxx (Article in press).
- Slomkowski, C & dunn, J. (1996). Young children's understand people's beliefs and feeling and their connected communication with friends. *Developmental psychology*, 32, 442-447.
- Sosua, A. D., McDonald, S., Rushby, J., Li, S., Dimoska, A. & James, C. (2010). *Understanding deficits in empathy after traumatic brain injury: The role of affective responsivity*. Cortex, in press.
- Uekermann, J., Kraemer, M., Abdel-Hamid, M., Schimmelmann, B.G., Hebebrand, J., Daum, I. Wiltfang, J. & Kis, B. (2010). Social cognition inattention-deficit hyperactivity disorder (ADHD). *Neuroscience and Biobehavioral Reviews*. 34,734-743.
- Underwood, B. & Moore, B. (1982). Perspective-taking and altruism. *Psychological Bulletin*, 91, 143-173.
- Werner, H. & Bierhoof, O. (2005). *Prosocial Behavior*.